

2 QUARTOS

CADA

VIATJE.

2 QUARTOS

CADA

VIATJE.

LO PONTON.

PERIODICH MES CUHENT QUE UN VITCHO.

Redacció y Administració, Arch del Teatro, 21 y 23.

Los descamisats.

—¿Saben quin es l'home mes pobre del mon? Lo qui naix sense camisa.

Quan un home 's troba en aquest estat, tothom sembla que hi té dret, per que la societat, composta de gent que mes ó menos estadian tots filosofia, y 's dedican al coneixement del cor humà, no pot transigir ab lo qui lo rodar la cinia no l'hi dona prou per comprar-se una camisa.

Y no parlem are de una camisa material, perque de tela, de cotó, de lli ó sino de saca tothom ne dú; parlem de la camisa social, cosa que falta á molts que diuen descamisats als altres, cosa que falta á n' alguns botiguers que á copia de sort s' han fet una fortuna, als comerciants que entrant contra-bando s' han fet una posició; y que á pesar de tot ni saben escriure, ni han passat mes enllà del be à ba.

Aquests son los verdaders descamisats, ja que aquests ho son perque en volan. Moralment l'egoisme se 'ls menja. Intellectualment, la lletra 'ls fa mal d'ulls. No 'ls parlen de res mes que de quartos y de divertir-se. Si van al Teatro van als bufos per veure pantorrillas, si van al café, no hi van per parlar ab quatre companys, hi van solament per xarrupar la tassa de la aromática beguda; y en ells, encare que vagin á missa dels soldats pera sentir la música, totes materialisme, perque si no parlessin y no pogessin moures, serian lo mateix que un sach de guix.

Aquests, encare que portin camisa, son per mi los verdaders descamisats. La societat no 'ls hi té; pero jo no puch menos de tenirlos-hi. Y 'ls hi tinch, perque podent portar camisa no la portan. En política son panxistas com

en tot; y mes s' estiman vendre una cana de beta de dos quartos, que l'triunfo de una revolució justa, encare que aquesta tart ó d' hora haja de portarlos bons resultats.

Y aixis com hi ha un refran castellà, que ben ó mal traduït diu: Pensa 'l lladre que tots son com ell, hi ha un altre refran que jo invento y que deu dir: Pensa 'l descamisat que tothom va despullat.

D' aquí ve que á n' al poble lo tractin com lo tractan. Per ells son bonas las quintas perque ab diners salvan los seus fills y vehuen com lo poble dona 'ls seus, cosa que no pot menos d' agradarlos-hi, realment perque cada un que vá á l' exèrcit es un enemich de menos lo dia de la revolució, encare que fassan veure que lo gust que hi troban, naix de que anant los fills del poble al exèrcit, al pas que 's libran de treballar, adornan lo seu cos ab una livita, deixant per lo mateix de ser descamisats.

Per lo demès al home que no ha nascut ab res mes que la pell que cubreixi los seus ossos; que ha mamat los sodolls que l' hi ha donat la seva mare en las horas de descans que l' hi han permès los traballs de la fàbrica; que ha passat la seva infantesa, sense una mare que l' guies, perque la seva ha tingut de emplear lo temps en guanyar un plat de sopa per mantenirlo; que aixis que ha pogut ja l' han clavat á treballar; que no ha pogut aprendre perque no ha pogut estudiar, á n' aquest home quan arriba á serbo se l' hi diu descamisat y tothom vol tenirhi dret.

Ell, plé d' aspiracions, al veure que ni ha d' altres tenen lo que ell no té; al veure que las lleys protegeixen als que menos protecció necessitan y abandonan als que desitjan posarse al nivell que 'ls correspon, perque encare que

pobres y descuidats tenen un cervell que pensa y un cor que sent; al veure que no son res mes que un sach de cops; al pensar que ells fan lo pá blanch que 's menjan los senyors, y la roba fina que 'ls senyors vesteixen, y al sentir en boca d' aquests mateixos que se 'ls diu descamisats y turbas; y altres paraulas per l' istil, com volen que no 's fiquin ab política, com volen que no 'u agafin tot pels cabells, com volen que no 'estiguin dominats per las ideas socialistas, tan bonicas y alhagadoras?

Altres cosa fora demanar que l' sol no fés llum, y que las bestiesas no fossen patrimoni esclusiu dels progressistas.

Veure que 'ls que l' hi prenan la camisa mes ó menos directament l' hi diuen després descamisat ab to despreciatiu, es lo mateix que un lladre després d'haverme robat me diga pobre. Ja veuen que n' hi ha per tallar la llengua de qui tinga semblant desvergonyiment.

Lo veure 's despreciat y pobre, devint ser honrat per tothom, perque 'ls seus brassos son los que treballan, fa que l'home del poble, que á mes de tot no té suficient instrucció pera coneixe lo que vindrá, demà encare que lo que haja de venir sigan las consecuencias de lo que está fent avuy, se entrogui aclucat al qui crida més, que per lo regular lo porta sempre al precipici.

Jo m' honro també ab l' amistat dels descamisats. Pero jo no 'ls diré may que tinga de venir un dia que tocarán á repartir. Jo 'ls agafo del bras y 'ls ensenyo los debers que contraurán lo dia que tingan los drets que se 'ls deuen. Y encare que no puga veure als descamisats morals que vos he pintat al cap d' amunt d' aquestas ratllas y encare que mereixen qualsevol cosa, pels engorroniments

y egoisme, voldria que ells que tenen motius per saberho obrissen los ulls y complissin ab lo que reclama la justícia.

De altre manera vindrà un dia en que 'ls *descamisats* físichs, cansats de veure 's humiliats, s'apoderaran de las camisas dels *descamisats* morals y llavors Déu sab las camisas que menjarán, los que tantas camisas las han fet menjar á n' ells.

Anava á fer un article de gresca; pero al apuntar la ploma per escriure 'l títol m' ha caigut un topo. Jo soch una mica espiritista, y aquell topo l' he cregut produhit per l' esperit de una de tantas victimas de la llibertat y de la regeneració social que m' ha dit que 'm recordés d' ell.

MOSSEN BORRA.

Ranxo.

—Tú, home, que 't ficas en política. ¿Veus lo fi de la Revolució de Setembre?

—Lo fi?... Si, home, tots los governants ne son prou de fins en ferho malament. Y si 'm parlas del fi que 's proposan..

—No, home, no... Lo fi... ahont anirà á parar.

—Ah!... Ja fa tant temps que l' hem deixada tant enrrera que per mes que 'm giri no sé hont l' hem deixada. Y aquesta es l' hora que 'l Registre Civil no l' ha posada en lo número dels *abortos*.

—Y tot alló del Escoda?... ¿Qué me 'n diu?

—Res, que hi ha gent que tot los está bè... Gent d' espardeya que encare que 's vegin brigadiers no saben perdre la costum de jugar á cartas... y no miran que juganthi ab dos jochs fan un malt paper... En fi, noy....

Rasgos como el presente no necesitan comentarios... com diria en Cornet y Mas.

Ja s' han vist dos exemples de personas tronadas que quan los *inglesos* han anat per cobrar lo que 'ls hi deuhen han contestat á garrotadas.

No 'u tenen de fer si lo govern los hi dona l' exemple.

Nosaltres som *inglesos* del govern.

Se 'ns deu la abolició de las quintas, la supressió dels consums, lo reynat de l' honra y mil cosas mes; y en cambi no se 'ns dona mes que bastonadas quan ho reclamem.

Si aixó es guerra ni may que hi haja pau.

¿Quin es lo *consonant* mes bonich á Revolució?

Un neo: reacció.

Un moderat: restauració.

Un unionista: bastó.

Un progressista: vi bò.

Un cimbri: turró.

Tots plegats: coalició.

Un republicà: ¡Fora tot aixó!

Los pobres de aquesta Ciutat que han anat á l' Hospitalet se diverteixen. Si no 'u sabian hi ha l' artilleria de montanya y los seus trompets tot lo dia toca que tocarás malmeten las aurellas dels vehins. Als artillers los han allotxat; y com que no sabem per quin temor, volen estar tots lo mes acostats posi-

ble, velshiaqui que cada casa 'n tè quatre ó cinch.

Un dia de la senmana passada hi va anarlo general á visitar l' estat del ex-real cos. Los hauria agradat veure corre tots los assistents en busca de secalls y xarop. Al cap d' un ratet va tornar vers la seva sana residencia.

Aquets bon home de general nos darà un trastorn; s' esposa massa. De segur que no 's devia fiesar ab lo nom del poble.

Si 'ns vol creure no hi tornariam mes. Prengui nostre consell. Fora fácil que tinguesim una catastrofia. Que totas las nacions no 'ns demanessin compte de la seva vida tant preciosa pera tots los que amin ab cor *lliberal* la ciencia de las armas.

En Victor Balaguer, s' ha ofert pera desempenyar lo càrrech de Gobernador civil, durant las actuals circunstancias. ¡Tira peixet, Gobernador! ¡Si no es ab época de carnestoltes no pot servir! Aixó es lo qu' ell voldria, poder ser governador de Barcelona; en quant á venir per la epidemia ¡ca! fa vent.

Si bonas ganas ne tingués, hauria vingut sense dir res á ningú; no es pas cap xicot per demanar permis. Y al ser aquí feya lo que li deyan, ocupava sens badar boca, l' puesto que li senyaleessin, y de 'n tant en tant se partia ab en Pitarra, lo posar versos castellans á 'n al Brusi.

Diàlechs

QU' HAN FET LO GASTO DE LA SENMANA.

—¿Qué llegeixes? Ets ben diferent de mi; may m' encanto en cap cantonada per llegir res. ¿Qu' es aixó?

—Oh, noy, nos interessa molt.

—Be, ¿qu' es?

—Que 'ns han pujat los cigarros.

—Ahi 'ls baixan y avuy los pujan. ¡Ca! No ho deus haver llegit bé.

—Llegeixho tú, donchs.

—Es veritat. Allá sobre de Miquel Joarizti, allá ahont hi ha el dia que diu?

—Sembla que diu Sarriá, no 's pot llegir; es mig borrat.

—¿Saps qu' es? Que 'l paper se dona vergonya de dir que l' Administració de estancadas ha fugit de la ciutat per canguelo.

—Noy, á la Sabinosa 's portan com ells mateixos.

—No es estrany. Lo nom ja diu qui son ells.

—¿Perqué?

—¿Saps que vol dir Sabinosa?

—No.

—Sabinosa vol dir que 'l saber los fa nosa.

—¿Y á Madrid sembla que dormen ab aixó dels carbons?

—Ahi me va dir un, que 's una qüestió que no preocupa gens ni mica al ministre de la Gobernació.

—¡Ah Déu m' ajudi, si á Madrid faltessin vins ja 's donaria trassa pera fèrni arribar d' un cantó ó altre!

—Ja veurás, explicam una cosa.

—Digas.

—Van treure l' hospici, 'l presidi y altres establiments aixís, perque podrian ser un foc; aixó ho comprench. ¿Pero la capitania, la gobernació?...

—Pèl mateix.

—Com s' enten.

—Los establiments que has dit primer se podrian convertir en focos; pero en los últims hi ha encare mes perill perque ja 'u son.

—¿Son focos? ¿De qué?

—De... punts suspensius. Es inútil dirtho, perque si t' hi paras ho compendrás tant bè com jo.

—Ha tornat á pujar la febre groga.

—Y tant á la baixa que anava.

—Si fins se parlava de canta 'l Te-Deum, y va haverhi alguns regidors qu' eran fora y van venir.

—¿Ara deuen haber tornat á fugir?

—Corrents.

—Ja veurás passarà com sempre; 'l que será mes lluny será 'l mes premiat.

—Ah, tú ¿No dirias á qui daria una creu jo?

—No sé.

—Al teatro Talía. Es l' únich que s' aguant a fort y ferm.

—Si que la mereix.

—Si en Soler y Matas no arriba á posar-se bo, 'ns trobem en un conflicte.

—¿Qu' era?

—Que 'ls serenos no sabian que fer. Com lo ja anomenat batlle en una alocució va dir: Serenitat, no gosavan cantar: ¡Nublado! las nits en que 'l cel estés cubert.

—Si 'm moria no m' enterréu ab el rellotje ni rés de valor.

—¿Perqué?

—¿No veus que hi ha 'l registre civil?

Mes ranxo.

Tot adelanta. Lo que ahí era una gran cosa avuy no es res.

Me recordo quant era xicot qu' anava ab lo pare á n' al turin, á veurer aixecar la bomba, y jo m' hi estava ab un pam de boca quant s' enlayrava, y no deixant aquella posició de encantat fins que l' havia perduda de vista.

Avuy com si no fos res, á França 'ls ministres hi viatxan.

Aixó proba una de dos: O que no es res l' aixecarse ab un globo, ó que 'ls ministres republicans francesos son molt homes.

Diu que 's tracta de mudar lo color groch de la bandera espanyola, per por de la febra, ab un altre color qualsevol.

¡Pobreta! Si no hi corran no hi serán á temps. Lo drap de la seva honra va cayent á trossos devorat per la influencia mefitica de la febra progressista, trenta milions de vegadas mes terrible que la epidemia ultra-marina.

Llegirem no fa gaires dias en un periódich, que los prussians tiraren á la bandereta del campanar de la catedral d' Estrasburg desde una distancia de dos mil metros, y que tingue-

ren l' acert al primer tiro de rasparla, y al segon de tombarla.

Se coneix que 'l tal diari no sap lo de Gra-
cia: alló es admirable. A una distancia de
cinquanta metros encare no, tirar set ó vuit
mil balas, per blanch una campana y no to-
carla may, ¿ho haurian fet aixó los prussians?
¿Ca tenian de fer! Aixó no 'n fa ningú mes
que 'ls nostres artillers!

Es gran lo que passa é Valencia. Los po-
bres que van á la anomenada Ciutat los tan-
can, en que vajan de pas; dins del Turin. Y
s' trova la pobre gent allí tancada, despres de
sufrir mil vituperis, que si vol descansar deu-
hen haverse de partir una mafeiga y encara
dolenta cada vintidos individus.

En cambi de lo espressat, al espanyol que
procedent d' Espanya yaji á Marruecos, no li
sucdeheix res per l' istil.

Voldriam que se 'ns contestés ahont es l'
Africa. Tal volta un capritxo de la naturalesa
l' haji trasportada aquí. Tot podria ser, que
ab lo que passa, de mes verdas ne maduran.

En quant als pobres reclosos del Turin, no
mes hi falta per coronar la festa que 'ls enje-
guin un toro. Potser ho farán... Ell hi hagués
un governador tan decidit com lo de Tarra-
gona.

Escena dins de casa un xacolater.

—Miri, 'l carnicer no vol aquesta papeleta,
per que diu que la rata pinyada no s' hi co-
neix.

—¿Bè, que m' expliqueu á mi?

—¿Que l' hi feta jo per ventura? Aneu a
ca 'n Ramirez, qu' es la impremta y potsé
'us la cambiarán.

—¿Sap qu' es aixó? compares y comares.
Fos jo un altre, desseguida l' hauria cambiada.

—No vos dich que no hi tinch res que veu-
re?

—Perque no vol.

—No m' amohinéu mes, que prou ho es-
tich. Lo sereno y jo tenim de fer la repartició
d' aquest barri, perque son fora tots los re-
gidors. Ab aixó miréu si n' hi ha pera tirar
lo barrret al foch.

—Vostè ray que l' olla li bull. Jo si que
no tinch pá per menjar y 'l que 'm havia do-
nat, vosté mateix me 'l quita.

—¿Sabéu quantas n' hi ha? Que vos n'
aneu al dimoni. No, no, no vull aquestas em-
brollas; vaig á fer l' ofici renunciand y que se
hó encarregui qui vulga. Aré mateix cambia-
riam los papers. Aviat en lloch de ser jo un ar-
calde de barri, semblaria aixó un barri d,
arcaldes.

Bolets.

Potsé hi haurá algu que 'n dupli,
pero es una gran vritat,
que tant fá bolets la pluja
com ne fá la llibertat.

—Veyeu aquell home nyicris,
perfilat de general,
que sens' com va ni com costa
s' ha clavut un entorxat
y mena 'l carro d' Espanya
sense forsas per mená 'l?

*Es un bolet de la pluja
de la santa llibertat.*

¿Veyeu aquell que ara passa
la cartera sota un bras,
y sota l' altre una ampolla
del mes superior champany,
que camina cul enrera
per anar mes endavant?

*Es un bolet de la pluja
de la santa llibertat.*

Guaytéu aquell de la panxa,
imalje d' un bot inflat,
progressista de fartoris
que als Borbons va destronar,
y ara per fer dinás regis
busca rey per tolas parts.

*Es un bolet de la pluja
de la santa llibertat.*

¿Hen vist may un sach de rabia,
cadavre galvanizat,
serp de llenga verinosa
que aborda quan vol parlar,
y al sentir de la republica
lo nom, se li ensen la sanch?

*Es un bolet de la pluja
de la santa llibertat.*

¿Y aquell que s' ha venut l' arpa
ab que á sa patria cantá,
per sé aspirant á ministre
y 'l Centellas de don Joan;
aquell qu' ha enganyat al poble
perque 'l fessen diputat?

*Es un bolet de la pluja
de la santa llibertat.*

¿Veyeu aquell rey de Teatro,
que encare 'l paper no sap,
lo pom del sabre á la ma,
dins d' una gabia daurada
igual que un llorito real?

*Es un bolet de la pluja
de la santa llibertat.*

¿Coneixeu per desventura
un general espartá,
don Quixot que mou batallas
als arbres y als campanars,
per qu' es tem que fins las pedras
y 'ls arbres son federals?

*Es un bolet de la pluja
de la santa llibertat.*

¿No trobèu may per la Rambla
uns homes que per sis rals
clavan llenya á la canalla
y espantan als ciutadans,
mentre esperan ab moll ansia
en la Porra una vacant?

*Tots son bolets de la pluja
de la santa llibertat.*

Que consti donchs; aquí Espanya
la pluja y la llibertat,
fan robellons y pebrosos
pinatells y trenca-caps;
pero es precis advertirse
qu' hi ha bolets que fan mal,
com ho prova la experiencia
de dos anys aquesta parl.

Ja 'n veyeu, aixis nos dupli
perque es una gran vritat,
que tant fá bolets la pluja
com ne fá la llibertat.

VAN SEGUINT AQUELLAS FRASES.

Si 'm fan rey, com me pertoca per dret diví,
s'ustaré la pau ab en Guillem y vos saivo. D'
altre modo sou perduts.

Compte de Chambord. (Enrich V.)

Los prussians ja ho han fet tot, nosaltres
tot just comensém.

Guizot.

Napoleon perdé la França, lo rey Guillem
perderá la Alemanía.

J. G. Courtin.

Fassi França un esfors y de segur que l'
estranger á nostre brio descobrirá la seva co-
bardia.

Nerry.

De voluntari he arribat á subninent, y si ca-
da derrota dels prussians m' ha de valer un
grau, á no tardar seré mariscal de França.

Cassimir Russel.

¿Si n' hi mort de gent ab la ploma!....
donchs mes prussians matarè ab lo fusell.

Ponson du Terrail.

¿Mentidas, may! Engalanarnos ab una vic-
toria que no hem obtingut, no es propi de
francesos!

M. Delpech.

No hi faltat á la paraula. Si vaig confor-
mar-me á passar per Pont á Mousson era pera
anármé 'n dret á Paris.

Ducrot.

No som tan miserables com aixó, ¡anim!

¿Gracias, republicans espanyols! ¡gracias!
Seguiu nostre camí. Vosaltres en Europa sou
la pedra angular de la república universal.

Rivière.

Res de paliatius. Las flaquesas y debilitats
perdan las nacions.

General Monnet.

Si guanyo aquesta de la bandera, inutiliso
al govern.

Saigne.

Sucumbim no á vosaltres, á la fatalitat.
Mes gloriosa es nostra entrega, que vostra
victoria.

Huk, governador de Toul.

Habitants de Toul, deunos tot lo que 'us de-
manem, sino posaré en vigor las lleys de la
guerra.

Von-Keauski.

Sempre que s' ocupa una ciutat s' ha de
mirar lo que fassi per casa, y si 's trova, cap
á Berlin.

Duch de Mecklemburgo Schwerin.

¿Portém en Garibaldi! ¿Portem en Gariba-
di!

Bordone.

Garibaldi fou lo regenerador de la llibertat
italiana. Ara contribuirá á la nostra.

Fouque.

L' empresa del ferro-carril no pot fer res.

L' herce de la jornada, 'l que 'n tè la culpa es lo progressista governador de Tarragona.

Mariano Parellada.

Si bon rey pera Espanya porto, bonas trompadas me costa.

C. Frontaura.

Sempre jo mateix m' ho deya: Tu has nascut pera conceller de estat.

General Primo de la Rivera.

En Ruiz Zorrilla se desdirà de lo que diu. Parlant de immoralitat m' aludeix a mi. ¡A mi que so poch ó molt parent d' en Prim!... ¡Que com ell descendeixo dels Guzmans!

Moreno Benítez.

Aquí 's roba a la descarada. Per aixó jo m' 'n aparto. No anomeno a ningú. Qui siguí confrare que prengui candela.

Ruiz Zorrilla.

¡Qui es en Topete? Ningú. Per aixó 'l vaig posar a un dels últims puestos del dinar.

Viscompte del Cerro.

Si en Martínez ab las sevas brutals tropeles se porta com un gefe de kábila, en cambi s' embossa el sou ab lo garbo d' un progressista.

J. Puig y Llagostera.

Fem alguna cosa pera demostrar que sols jo sé lo que 'm pesco ab lo tifus icterodes.

Letamendi.

Lo Maria no ha portat la febre groga. ¡Jo so encarragat y ves si ho puch saber!

Vejam si passará la papeleta de socorro que hi firmat. Si passa ho sabré pera un altra vegada.

Agusti Viver.

Ja la tinch fora la llana del clatell. Avants de entregar res, m' informo si es vritat.

Joaquín Castells. (arcalde de barri)

So un dels mes entusiastas admiradors de la partida de «la Porra.»

Peñascos.

Jo l' hi bèn treta. ¡Aquest any que m' he gastat tants quartos ab l' Odeon!

J. Dimas, autor.

Al partit republicà federal li faltava una cosa y un home. La cosa es el Tiro nacional, l' home so jo.

J. J. Viraltà.

Diu que 'ns n' aném a Manresa. No sé com está de tabernas.

Agutzi Morros.

Per fora no 'm diverteixo. ¡Si hi havia fanals com a Barcelona quinas trencadissas que faria!

Palabí.

La caritat de la manera que jo l' entench es: fugir del mal, no da res, y qui tingui mal de caps que se 'ls passi.

Joseph J. Cabot.

¡Quina puja! Me 'n torno. La creu de tots

modos la pescarè venint la vigilia del Te-deum.

Godó.

(Se continuarà.)

Mes ranxo per variar.

—¿Quina créu l' hi daries a n' en Soler y Matas, que fos una cosa nova y que lluhís bèn bé al costat de la de diamants? ¿La de la sanitat?

—No; qu' es massa gastada.

—¿La de Sant Antoni?

—No; una miqueta més enllanet...

—¿Donchs quina?

—La CREU CUBERTA, porque no la vejés ningú.

En un estanch. —¿Tenen cigarros?

—No, fins dimars que anirém a fer saca.

—¿Y de qué? ¿De picadura?

—No.

—Donchs ¿de puros?

—Tampoch.

—¿Donchs de qué?

—De kilòmetros.

Y encare n' hi ha que diuen que aixó del sistema decimal es un embolich.

Diu que 'n Prim s' ha prés a broma las proposicions de 'n Keratry.

Lo que realment s' ha prés a broma en Joanet es la revolució de Setembre.

Pero... de las riallas ne venen las plorallas

¿En qué se sembla la febre groga a la gramática?

—En que te cassos.

—En que la llansar sanch, estenua, fa emigrar a la gent y posa las tropas en campanya.

—¿Qué tal lo governador de Tarragona? ¿Se llueix?

—Mira si 's llueix que ja se l' hi está foment una estatua de fanch, en un monument que se l' hi aixecará al bell mig de la Sabina.

Hi haurá una inscripció que dirá:

«En la emigració afeitava a n' en Sagasta, en lo poder afeitá al sentit comú. Deu fassa que no l' afaytin a n' ell.»

Diu que 'l general Gaminde ha anat a Madrid d' incógnit.

¡Pobra Gracia per cert! També ho faria jo.

¡Que se le dé!

—Tu, aquest any no hi haurá quintas.

—¡Vet aquí porque han fet venir ametralladoras!

Mister Hume se n' ha anat a França.

Are si que la causa francesa está guanyada.

¿Qui podrà resistir lo seu té indio, y sobre tot qui podrà escoltar sense que 's mori 'ls seus discursos?

Es sabut que la seva boca es *nada menos* que una ametralladora, y Deu nos ne guardi que llensi tantas *balas* com *bolas* llensava a Barcelona.

Tot es qüestió de una lletra.

L' altre dia al passar per la Rambla del mig escoltarem lo següent diàlech:

—Ahont vas Japet tan depresa, sembla que t' en passis alguna de fresca?

—Es que tinch cita a n' al Tiro y vaig a buscar l' escopeta.

—A n' al Tiro Nacional? Sempre hi pensat que armarian un conflicte!

—No, home, no. Parlo del Tiro de gallinas.

—¡Ah!

Telegramas.

MADRID.

En Gaminde ha arribat sens que l' hi hagin fet fumigacions. Se diu ab molta insistencia que Mr. de Keratry l' hi ha ofert lo mando en jefe del exercit del Loire, tenint en compte los grans coneixements estratègics y l' heroisme que demostrá quan l' asalt y presa de Gracia. En Gaminde ha declinat tanta honra, protestant haber de tornar a Barcelona a acabar la de llibertor de la febre groga.

Keratry se n' ha volgut emportar també a Olózaga cap a Paris y no l' ha pogut arrossegar. Ha desistit de son intent porque no ha trobat cap globo que pogués carregar ab tant de pes, no obstant d' haverli tret del coll lo Toisó d' or.

PERPINYA.

Ha arribat Mister Hume. Se l' hi ha fet un gran recibiment per ordre d' en Gambetta y l' han coronat ab guirnalda de té indio. Ha pronunciat un discurs molt patriòtic y al mig de la funció s' han presentat los gendarmes y se l' han emportat pres, porque havia corregut la veu de que era un capità de lladres espanyols. Reconeguda l' errada l' han posat en llibertat y lo poblé l' ha portat a coll y bé hasta la fonda.

ROMA.

Després d' haver invocat lo Papa al esperit sant porque entremig de sas potetas lo tragué del Vaticà y veient que no venia, ha estat d' n' a París a regir en globo. En París s' está construint y portará lo nom d' *Infalible*.

PARIS.

Los Prussians diu que no bombajarán a Paris. ¡Y que han de bombajar si no hi arri- van!

LA SABINOSA.

Ha arribat a Tarragona un cargament de cloruro de calcs.

L' estém esperant per emblanquinar los arbres, que tant malalts están de la febra, que fins deixan caure las fullas tolas grogas.

Lo Sr. Martínez está desesperat y no se sab com esplicarse aquest fenómeno.

Diversions públicas.

TEATRO REAL.—Los actors han fugit per por de la febra. Lo barba s' ha mort. Queda no mes lo patillas Sr. Soler y Matas, y l' encarregat de papers de traïdor Sr. Cabot encare qu' es fora també.

Ademés com las miasmas que desprén lo cadáver de la monarquia omplan lo local, s' ha cregut prudent no obrir sas portas.

TEATRO NACIONAL.—Segueix fent d' hospital y fins que 's canti lo *Te-deum*, no 's cantarà *l' de profundis* a la monarquia.

Interinament s' están pintant algunas decoracions pera posar en escena un drama de gran espectacle titolat: «La nova Jauja ó la República democrática federal,» que s' estrenará aixís que la febre siga acabada y hi haja prou comparsas.